28 DE ANI
National
Cotidian fondat în 1997

Scris de **Nicholas Cezar** 2025-10-30

Pleacă americanii, vin rușii?/România, pe masa negocierilor Trump-Putin

SUA au confirmat retragerea Divizie 1 Aeropurtate de la Baza „Mihail Kogălniceanu”. Oficial, Pentagonul vorbește despre o „recalibrare a prezenței militare” și dă asigurări că „angajamentele strategice rămân neschimbate”. Dar, în realitate, mișcarea are valoarea unui seism geopolitic pentru București, un avertisment că aliatul atotputernic de „ieri” poate deveni „azi” partenerul îndoielnic și, mai ales, că deciziile strategice se iau altundeva.

Guvernul și președinția României, în forma USR-istă actuală, a ignorat avertismentele, a râvnit la relații de suprafață și a permis ca suveranitatea strategică a țării să fie vândută cu farmec.

Decizia americanilor vine pe fondul unei serii de evenimente care, privite retrospectiv, par să contureze un scenariu pregătit pas cu pas. Totul a început cu anularea de către Donald Trump a summit-ului cu Vladimir Putin, anunțat pentru Budapesta. În locul unui gest de dialog, liderul de la Casa Albă a preferat o lovitură economică: impunerea de taxe suplimentare companiilor petroliere rusești.

Înțelegerea din Alaska capătă noi sensuri

Reacția „Țarului” nu s-a lăsat așteptată – Putin l-a trimis „de urgență” la Washington pe Kirill Dimitriev, emisarul său special și unul dintre oamenii de încredere din cercul restrâns

al puterii de la Kremlin. Trei zile mai târziu, Dimitriev apărea la CNN, vorbind despre un „progres semnificativ” în privința Ucrainei și sugerând că părțile sunt „foarte aproape de un acord”. Din tonul său reieșea clar că între Moscova și Washington se negociază intens, iar ceva, undeva, urmează să se schimbe.

Schimbarea a venit mai repede decât se aștepta oricine. Înaintea întâlnirii sale cu Xi Jinping, în cadrul turneului asiatic, Trump a anunțat retragerea trupelor americane din România. Decizia a căzut ca un trăsnet: aproape jumătate dintre militarii staționați la Kogălniceanu vor fi relocați. Ironic, tocmai în momentul în care pe Antena 3 se bătea tobele că baza de la Constanța va fi viitoarea „Ramstein a Estului”, bastionul american din coasta Crimeii, care-i la o aruncătură de băț de litoralul românesc.

La tot ce s-a întâmplat în jurul său, Palatul Victoria a reacționat confuz… sau, mai degrabă, pervers. Prim-ministrul Ilie Bolojan a dinamitat relațiile bilaterale mărind echipa guvernamentală cu o voce antitrumpistă: Oana Gheorghiu, vicepremier! Ironia este amară: până de curând, Gheorghiu a vărsat pe Facebook toate jignirile posibile la adresa întregii Administrații Trump, iar acum spune că vrea să se ocupe chiar de relația România-SUA! Mai întâi, și-a prezentat scuze publice, explicând că „nimic din ceea ce am scris pe pagina mea personală de Facebook înainte de preluarea funcției nu angajează statul român” și promițând „loialitate totală în relația cu administrația americană”.

Degeaba, momentul politic a fost ratat cu grația unui hipopotam dus la patinoar: România și-a croit singură imaginea unei țări inconsecvente, care trimite semnale contradictorii partenerilor strategici.

Trump nu dă 2 bani pe România

Întrebat de reporteri la bordul Air Force One despre retragerea trupelor, Donald Trump a răspuns sec: „Aș putea să vorbesc despre subiectul ăsta, dar nu este unul foarte important. Nu e mare lucru (n.r. – decizia de a părăsi România)”.

Cuvintele președintelui american au sunat ca o lovitură de gong. Pentru Washington, România a devenit un capitol secundar într-o ecuație mai mare, cea a noii ordini post-Ucraina.

De fapt, mesajul e limpede: Statele Unite își mută greutatea acolo unde interesele sunt mai directe și mai profitabile. În logica „America First”, Trump nu mai vede Flancul Estic ca pe o miză existențială, ci ca pe o monedă de schimb. Dacă Moscova și Washingtonul vor ajunge la un acord privind Ucraina, este foarte probabil ca prețul să fi inclus o diminuare a amprentei americane în regiune.

Pentru România, însă, ecuația e dramatică. Țara se trezește prinsă între simbolismul unei alianțe care se subțiază și realitatea unei vecinătăți tot mai imprevizibile. Nicușor Dan și gașca ONG-istă de la Cotroceni au mizat prea mult pe retorica loialității față de alții (Franța și UE, în special), numai de americani nu, și prea puțin pe construcția unei strategii proprii, naționale. În loc să investim în capacități diplomatice reale, am preferat să trăim din iluziile garanțiilor oferite de Emmanuel Macron.

Astăzi, când America pleacă, România rămâne fără busolă. Abia asta este o vulnerabilitate de securitate!

Retragerea trupelor americane din Kogălniceanu nu e un capăt de lume, dar dacă statul român nu va învăța din acest episod că alianțele nu sunt automate, ci se întrețin prin seriozitate, consecvență și respect reciproc, atunci următorul pas nu va fi o simplă reducere militară – va fi irelevanța în lume.